

imod Valget. Man kan kun komme dertil ved at forkaste hele Valgbrevet og sige: vi kunne ikke stole paa, hvad Valgbestyrelsen har gjort; vi maae undersøge Sagen nøiere. Men hvorledes skal denne Sag da undersøges? Skulle vi nu, da vi ikke ville troe paa Valgbestyrelsen, optage Undersøgelser, om Barflet paa de enkelte Steder er foregaaet til rette Tid, optage Thingsvidner derom paa de forskjellige Steder for derved at konstatere, om Alt er gaaet lovligt til? Og hvad er det for en Grund, som man anfører, til at man paa en saa aldeles overordentlig Maade vil forkaste den af Valgbestyrelsen udstedte Erklæring? Det er, fordi Valgbestyrelsen har vidst, at der var Uregelmæssigheder første Gang, Valget skulde foretages, og at den da ansaae det for rigtigt at udsætte Valget. Men viser netop ikke dette, at Valgbestyrelsen har været omhyggelig? (Scherning: Maa jeg bede om Ordet!) Hvad skal da en Valgbestyrelse gøre, naar det viser sig, at der paa et eller andet Sted er begaaet Forsømmelser med at bekjendtgjøre Valget? Er det da ikke rigtigt gjort af Valgbestyrelsen, at den udsætter Valget? Eller var det maaskee rigtigere, om den her omhandlede Valgbestyrelse havde ladet Valget gaae for sig, uagtet alle disse Uregelmæssigheder? Hvorledes er man da berettiget til, fordi Valgbestyrelsen ikke vilde lade Valget foregaae paa Grund af, at det ikke kunde foregaae paa retmæssig Maade, derfra at hente Indsigelser imod den Erklæring, som Valgbestyrelsen har afgivet, og kaste den overende her, for at anstille Undersøgelser, om Barflet er skeet i rette Tid derovre i Jylland? Alt det, der er fremkommet om, at det ikke skulde være tilstrækkeligt oplyst, at Valgerne have faaet det tilbørlige Barflet, det er Noget, det er grebet aldeles ud af Luften (Flere Stemmer: Nei!) Jeg siger: det er grebet aldeles ud af Luften. Der foreligger ikke noget Spor af Beviis derfor. Det andet Punkt, som man har gjort gjældende, er, at Valgbestyrelsen ikke skulde være berettiget til, naar det viste sig, at Valget ikke kunde finde Sted paa den først berammede Dag, da at udsætte Valget. Men er Valgbestyrelsen ikke berettiget dertil, og har den ikke handlet netop, som man maatte ønske, at den skulde

handle? Derfom Indenrigsministeren lægger det i Valgbestyrelsens Haand at ansætte en Dag til Valget, og det da viser sig, at der er særegne Bannfeligheder iveien, saa at det ikke kan gaae for sig paa den Dag, den havde berømmet, maa den da ikke fornuftigviis ansee sig for aldeles bemyndiget til at udsætte Valget? Er det at overskride dens Competence? Hvad Stilling indtage dHr., som træde op herimod med en saadan Iver? Er det for Valgerne, at de gjøre det? Er det deres Lary, de ville varetage? Nei, dHr. optræde for Ministeren; de mene, at hans Competence er gaaet for nær, og fordi de troe, at Valgbestyrelsen har tilstedesat eller overskredet den den af Ministeriet givne Fuldmagt, derfor ville de nu annullere det foretagne Valg; derfor skal det underkastes en omhyggelig Undersøgelse. De blande dem ind i dette Mellemværende imellem Ministeren og Valgbestyrelsen. Det er det sidste Holdpunkt, og de mene, at, naar Ministeren har givet Valgbestyrelsen Fuldmagt til at ansætte Dagen, saa ligger deri ikke tillige en Fuldmagt til, naar der træder Hindringer iveien paa den først ansatte Dag, da at ansætte en anden Dag. Dette er Holdpunktet, det den hele store Indvending, som de gjøre gjældende. Om Ministeren efter den Mening, der ligger i Fuldmagten, maa antages at have overdraget til Valgbestyrelsen, at den skal være berettiget til at ansætte en anden Dag for Valget, naar der indtraadte Hindringer den først berammede Dag, er Noget, som vi ikke vide. Men, derfom Ministeren forstaaer sin Fuldmagt saaledes, saa er det en besynderlig Stilling, som Rigsdagen kommer til at indtage, naar den optræder og vil undersøge det Spørgsmaal, om der kunde antages at ligge noget Saadant deri eller ikke. Der er gjort gjældende, at det skulde være at ansee som et aldeles nyt Valg, her havde fundet Sted. Ja, men i saa Henseende viser jo netop Valgloven, at man aldeles ikke har tænkt paa, at Ministeren skulde kunne give Valgbestyrelsen en saadan Fuldmagt. I Valgloven staaer der: naar det Tilfælde indtræffer, at den Eneeste, der stiller sig, ikke ved Raaringen erholder det tilstrækkelige Antal Stemmer, skal der berammes et nyt